

ПРИМЉЕНО: 08 SEP 2026			
Орг. јед.	Број	Прилог	Евидентност
02	788/10	—	—

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Декан Правног факултета Универзитета у Београду је у предмету број 02-788/4, од 14. јула 2026. године донео одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног **редовног професора за Пословноправну ужу научну област** на предметима **Трговинско право и Саобраћајно право** на Правном факултету Универзитета у Београду (даље у тексту: Факултет), а на основу чланова 74. и 75. Закона о високом образовању, те члана 23. Статута Факултета, иако није било предлога Изборног већа Факултета, пошто оно у овом питању није имало кворум на две узаступне седнице одржане дана 29. јуна и 8. јула текуће године.

Декан је у споменутој одлуци на предлог Катедре за грађанско право од 18. јуна 2026. године образовао Комисију за писање и подношење извештаја о пријављеним кандидатима (у даљем тексту: Комисија) у саставу: др *Небојша Јовановић*, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, као председник Комисије, др *Мирко Васиљевић*, професор емеритус Правног факултета Универзитета у Београду у пензији, др *Дијана Марковић-Бајаловић*, редовна професорица Правног факултета Универзитета Унион у Београду, др *Драган Вујисић*, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и др *Вук Радовић*, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду.

Конкурс је објављен у „Службеном гласнику РС” број 73 од 14.08.2026. године, као и у публикацији НСЗ „Послови” од 19.08.2026. године. На споменути конкурс благовремено се пријавио један кандидат, а то је др Светислав Јанковић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду. Пошто су се чланови Комисије упознали са пријавом и прилозима у вези са споменутиим конкурсом, част им је да Већу поднесу следећи

ИЗВЕШТАЈ

I БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О ПРИЈАВЉЕНОМ КАНДИДАТУ

Др Светислав Јанковић је рођен 27. маја 1985. године у Земуну. Основну школу „Растко Немањић – Свети Сава“ у Новој Пазови завршио као носилац Вукове дипломе, а Гимназију „Бранко Радичевић“ у Старој Пазови са одличним успехом и похвалом при одбрани матурског рада на тему „Платон о држави“. Правни факултет Универзитета у Београду уписује 2004. године, а завршава 2008. године, када уписује Мастер студије на истом факултету, а које завршава 2009. године. Током Мастер студија, био је корисник стипендије коју му је доделила Задужбина „Милије Јовановића и Луке Ћеловића“, при Универзитету у Београду. Докторске студије на Правном факултету Универзитета у Београду уписује 2009. године, а током 2010. и 2011. године полаже све испите са докторских студија са одличним успехом и брани семинарски рад на тему „Одговорност јавне гараже за нестанак возила из њеног простора“ са одликом. У јуну 2013. године одбранио је пројекат докторске дисертације на тему „Правни режим привилегија на броду“. Током јуна и јула 2014. године је боравио на Макс Планк институту за упоредно и међународно приватно право у Хамбургу (нем. *Max –Planck-Institut für ausländisches und internationales Privat Recht*), а у оквиру стипендије коју му је друштво овог института доделило, где је спровео истраживање на пољу теме свог доктората и прикупио знатан део литературе за његово писање. У децембру 2015. године са одликом је одбранио докторску дисертацију под насловом Правни режим привилегија на броду.

На Правном факултету Универзитета у Београду је од октобра 2012. године запослен у својству асистента за предмете Трговинско право и Саобраћајно право, а затим је у том својству реизабран у октобру 2015. године. Од фебруара 2017. године је на Правном факултету у Београду запослен у својству доцента, а од јануара 2022. године у својству ванредног професора за предмете Трговинско право, Саобраћајно право и Ваздухопловно право (на МАС). Од октобра 2021. године до децембра 2025. године је учествовао у извођењу наставе и

испита на ОАС на Географском факултету у Београду – смер Туризмологија на предмету Пословно право.

Др С. Јанковић је члан скупштине Удружења правника у привреди Србије од децембра 2012. године, а био је члан надзорног одбора Удружења правника у привреди Србије од 2018. до 2025. године. Члан је редакције часописа Право и привреда од 2018. до 2025. године. Рецензент је часописа Право и привреда, Страни правни живот, Гласник Адвокатске коморе Војводине, Зборник Правног факултета у Новом Саду, *Review of European and Comparative Law* и *Transactions on Maritime Science*. Такође, рецензент је Зборника *Нови производи у осигурања, технолошке иновације и заштита корисника у осигурању*, 2025 (ур. Наташа Петровић Томић), монографије „Правни положај инвестиционих друштава на тржишту капитала“ (2023) Др Ранка Соивиља и уџбеника „Пословно право“, односно „Право 3“ (за трећи разред средње школе; 2019) за средњу економско-правну школу аутора Јелене Ђурић.

Учесник је пројеката у организацији Правног факултета Универзитета у Београду почев од 2012. године са тематским називима Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније (правни, економски, политички и социолошки аспекти, Идентитетски преображај Србије, Савремени проблеми правног система Србије, Проблеми стварања, тумачења и примене права. Био је предавач на специјалистичком курсу припремне наставе за правосудни испит. Учесник је бројних конференција у земљи и иностранству (у организацији Удружења правника у привреди Србије, Удружење правника Србије, Удружења за међународно кривично право, Удружења за стечајно право, конференције у организацији Правних факултета у Крагујевцу, Београду, Сарајеву, Сплиту, Бањој Луци, Скопљу, Института друштвених наука, итд.).

II НАУЧНИ И СТРУЧНИ РАД КАНДИДАТА

При разматрању научног и стручног рада, Комисија у извештају подноси целокупан научни рад (библиографију), која је разматрана у претходних изборима у звање закључно са избором у звање за ванредног професора на Правном факултету Универзитета у Београду (одељак 1.), као и научни рад кандидата који је настао након избора у звање ванредног професора, односно до расписивања конкурса за избор у звање редовног професора на Правном факултету Универзитета у Београду.

1. БИБЛИОГРАФИЈА НАСТАЛА ПРЕ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

Пре избора у звање асистента(-2012):

1. Проблем одговорности јавне гараже за нестанак возила из гаражног простора, Право и привреда, 10-12/2011 – М51
2. Приказ Закона о изменама и допунама закона о инвестиционим фондовима, Студентска ревија за привредно право, бр. 2/2011

Од избора (и реизбора) у асистентско звање до избора у доцентско звање (2012-2017):

1. Специфичности имовинске одговорности за штету насталу од изливања / избацивања нафте са брода у море, Право и привреда, бр. 10-12/2012 – М51
2. Одговорност ваздухопловног превозиоца за штете које путник претрпи услед оштећења здравља за време превоза, а које није узроковано незгодом на ваздухоплову, *Право и привреда*, бр. 7-9/2013 – М51
3. Чији је, заправо, салдо на банкарском текућем рачуну?, *Правни живот*, том III, бр. 11/2013 – М51
4. Заложно право на ваздухоплову са посебним освртом на законско заложно право, *Анали Правног факултета Универзитета у Београду*, бр. 2/2014 – М24
5. Опште ограничење одговорности у унутрашњој пловидби, *Право и привреда*, бр. 7-9/2014 – М51
6. Превозиочево законско заложно право и нови Грађански законик Републике Србије, *Право и привреда*, бр. 4-6/2015 – М51

7. Привилегије на броду у ситуацији стечаја бродовласника, *Анали Правног факултета Универзитета у Београду*, бр. 1/2016 – М24
8. Одговорност железнице за закашњење у предаји робе, *Право и привреда*, бр. 7-9/2016 – М51
9. Пренос менице, *мастер рад*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2009, ментор: проф. др Небојша Јовановић, члан Комисије за одбрану: проф. др Весна Бесаревић
10. Правни режим привилегија на броду, *докторска дисертације*, Правни факултет Универзитета у Београду, ментор: проф. др Небојша Јовановић, чланови Комисије за одбрану: проф. др Мирко Васиљевић и проф. др Марко Рајчевић
11. Правни режим привилегија на броду, докторска дисертација одбрањена са одликом на Правном факултету Универзитета у Београду 2015. године, 306 страница

Од избора у звање доцента (2017-2021):

1. Неопходност правног уређења комбинованог превоза ствари у Грађанском законик, *Правни живот*, том III, бр. 11, 2016, стр. 159-172 – М51 (3 бода) (чланак је написан и предат након покретања поступка у избор и звање доцента)
 2. Одговорност за избор у уговорима у привреди – посебан осврт на уговор о организовању путовања и шпедицији, *Право и привреда*, бр. 7-9/2017, стр. 138-157 – М51 (3 бода)
 3. Неограничена одговорност превозиоца, *Анали Правног факултета Универзитета у Београду*, бр. 2/2018, стр. 164-186 – М24 (4 бода)
 4. Пуноважност арбитражног споразума у теретници, *Право и привреда*, бр. 4-6/2018, стр. 365-381 – М51 (3 бода)
 5. Превенција и одговорност – поглед из угла привредног права, *Србија и реформисање института одговорности*, Институт друштвених наука, 2018 – М63 (1 бод)
 6. Да ли су класични чекови у Србији, у ствари, сертификирани?, *Правни живот*, том III, бр. 11/2018, стр. 51-65 – М51 (3 бода)
 7. Правни режим уговора о друмском превозу путника закљученог путем интернет платформе, *Право и привреда*, бр. 7-9/2019, стр. 387-406 – М52 (учешће на конференцији од националног значаја) (1,5 бод)
 8. Одговорност државе за непостојање правног уређења у новим облицима превоза, *Србија и реформисање института одговорности*, Институт друштвених наука, 2019 – М63 (1 бод)
 9. Правни положај возача у *Uber* систему превоза, *Право и привреда*, бр. 3/2020, стр. 201-219 – М51 (3 бода)
 10. Legal nature of contract of carriage concluded under Uber system, *International Scientific Conference: Transformative Technologies: Legal and Ethical Challenges of the 21st Century*, Faculty of Law of University of Banja Luka, the European Division of the UNESCO Chair in Bioethics (Haifa), and the Center for the Study of Bioethics (Belgrade), 2020 – (учешће на међународној научној конференцији), стр. 277-290 – М14 (10 бодова)
 11. Правни безначај покрића код менице и чека, *Анали Правног факултета Универзитета у Београду*, бр. 3/2020, стр. 159-178 – М24 (4 бода)
 12. Правно уређење беспилотних ваздухоплова у Републици Србији, *Liber Amicorum професор Др Мирко Васиљевић*, Правни факултет Универзитета у Београу, Београд, 2021, стр. 291-310 – М14 (10 бодова)
 13. Монографија: *Ваздухопловно право*, 360 страница, Правни факултет Универзитета у Београду, 2021, ISBN 978-86-7630-968-9 – М42 (7 бодова), (1.081. 975 карактера са размаком), а рецензенти су академик проф. др Мирко Васиљевић, академик проф. др Драган Боланча, проф. др Небојша Јовановић, проф. др Драган Вујисић
3. БИБЛИОГРАФИЈА НАСТАЛА ПОСЛЕ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

РАДОВИ КАТЕГОРИЈЕ M51:

1. ПРАВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ПОРЕМЕТАЈА У ПУТНИЧКОМ АВИО-САОБРАЋАЈУ НАСТАЛИХ УСЛЕД COVID-19 (изворни научни рад), *Право и привреда*, 4/2021, (објављен 24. децембра 2021. године пошто је покренут и извршен избор у звање ванредног професора на Правном факултету Универзитета у Београду), доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/pravne-posledice-poremecaja-u-putnickom-avio-saobracaju-nastalih-usled-covid-19/>
2. (НЕ)ИЗВЕСНОСТ ЦЕНЕ ПУТНЕ КАРТЕ У ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ (изворни научни рад), *Право и привреда*, 3/2022, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/neizvesnost-cene-putne-karte-u-vazdusnom-saobracaju/>
3. ПРАВНА (НЕ)ОСНОВАНOST НАКНАДЕ ЗА ОДРЖАВАЊЕ БАНКАРСКОГ ТЕКУЋЕГ РАЧУНА (изворни научни рад), *Право и привреда*, 3/2023, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/pravna-neosnovanost-naknade-za-odrzavanje-bankarskog-tekuceg-racuna/>
4. ПРАВНА ПРИРОДА „ПОЈАЧИВАЧА“ У ОДРЕЂЕНИМ ТРГОВИНСКИМ УСЛУГАМА (изворни научни рад), *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, 4/2025, доступан на адреси: <https://zbornik.pf.uns.ac.rs/zbornici/2025/zbornik-vol-lix-4/pravna-priroda-pojacivaca-obaveza/>
5. ОДГОВОРНОСТ ВАЗДУШНОГ ПРЕВОЗИОЦА ЗА РАДЊЕ ЗЕМАЉСКОГ ОСОБЉА (прегледни научни рад), *Право и привреда*, 4/2025, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/odgovornost-vazdusnog-prevozioca-za-radnje-zemaljskog-osoblja/>
6. ОДГОВОРНОСТ ВАЗДУШНОГ ПРЕВОЗИОЦА ПРЕМА ПУТНИКУ У СЛУЧАЈУ ОТМИЦЕ ВАЗДУХОПЛОВА, *Crimen*, 2/2026, прихваћено за објављивање.

РАДОВИ КАТЕГОРИЈЕ M23:

1. SOCIAL AND LEGAL POSITION OF MIGRANT DRIVERS IN PUBLIC ROAD TRAFIC (изворни научни рад), коауторски рад са Ранком Совиљем и Сањом Златановић (Светислав Јанковић је у раду наведен као први аутор), *Становништво*, 1/2025, доступан на адреси: <https://stnv.idn.org.rs/article/view/663>.
2. БЛАНКО МЕНИЦА КАО СРЕДСТВО ОБЕЗБЕЂЕЊА ПОТРОШАЧКОГ КРЕДИТА (изворни научни рад), *Анали Правног факултета Универзитета у Београду*, 2/2024, доступан на адреси: <https://anali.rs/blanko-menica-kao-sredstvo-obezbedjenja-potrosackog-kredita/>

РАДОВИ СА МЕЂУНАРОДНИХ НАУЧНИХ КОНФЕРЕНЦИЈА:

1. PERSONIFICATION OF THE SHIP – BETWEEN PERSONALITY, PROPERTY AND COMPANY. OLD RULES, NEW CONTEXT, AND VICE VERSA (изворни научни рад), објављен у Зборнику радова чији су уредници Игор Милинковић, Бојан Влашки и Стојана Петровић, Vol. Vброј 5/2025, том II, Бања Лука, 2025, ISSN 3029-3529 (Online) ISSN 2831-1310 (Print), рад доступан на адреси: <https://mnsisc.pf.unibl.org/2025/svetislav-jankovic-personification-of-the-ship-between-personality-property-and-company-old-rules-new-context-and-vice-versa.pdf>, стр. 433-445 Рад је представљен на МЕЂУНАРОДНОМ НАУЧНОМ СКУПУ „ИЗАЗОВИ И ПЕРСПЕКТИВЕ РАЗВОЈА ПРАВНИХ СИСТЕМА У XXI ВИЈЕКУ”, одржаном 11. априла 2025. године у организацији Правног факултета Универзитета у Бањој Луци и Међународне катедре за биоетику у оквиру УН (M31)
2. CONFLICT OF STOPPAGE IN TRANSIT AND BILL OF LADING DISPOSAL (изворни научни рад), стр. 69-88, објављен у: Book of Proceedings of the 4th International Scientific Conference on Maritime Law, Split, 2023, eds. Petra Amižić Jelovčić et alia, ISBN 978-953-8116-40-7. Рад је представљен на Четвртој међународној научној конференцији под називом Modern Challenges of Marine Law у организацији Правног факултета у Сплиту и Јадранског института ХАЗУ, од 13-14. априла 2023. године (M14)
3. LEGAL IMPACT OF THE NEW MODELS OF DOING BUSINESS LIKE UBER, AIRBNB AND BLOCKCHAIN ON GREEN ECONOMY (изворни научни рад) (коауторски рад са

Ранком Совиљем, у коме је Светислав Јанковић представљен као први коаутор). Рад је објављен као поглавље у монографији LEGAL INSIGHTS INTO ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY (научна категорија монографије је М14) (eds. Sanja Zlatanović Stojković et. alia) објављен од стране коиздавача Института друштвених наука у Београду, Универзитета Свети Кирило и Методије у Скопљу и Института за социолошка, почитичка и правна истраживања у Скопљу, Београд, 2024, ISBN 978-86-7093-276-0, 112-129. Рад је представљен на: International Scientific Conference entitled Sustainable Recovery in Post-Pandemic Era: Green Economy Challenges, organized by Institute of Social Sciences, Belgrade, Institute for Sociological, Political and Juridical Research, Ss. Cyril and Methodius – University of Skopje and the International Labor Organization (ILO). Конференција је одржана у Београду, 7-8. децембра 2021. године (М14), рад доступан на адреси: <http://iriss.idn.org.rs/2360/1/Jankovi%C4%87%2C%20S.%2C%20%26%20Sovilj%2C%20R.%202024%20-%20New%20models%20of%20doing%20business....pdf>.

РАДОВИ СА ДОМАЋИХ НАУЧНИХ КОНФЕРЕНЦИЈА:

1. НЕОПРАВДАНА УСКЛАЂЕНОСТ УГОВОРА О ОСИГУРАЊУ СА УГОВОРМ О ПРЕВОЗУ СТВАРИ (прегледни научни рад), стр. 117-133, објављен у Зборнику радова Правног факултета Универзитета у Крагујевцу под називом „Изазови и отворена питања услужног права“, том 2, ур. Драган Вујисић, Крагујевац, 2024, ISBN 978-86-7623-121-8. Рад је представљен на XX Мајском саветовању под називом Изазови и отворена питања услужног права, одржаном 31. маја 2024. године у Крагујевцу.
2. ПРОЦЕДУРАЛНА НЕПОТПУНОСТ ОСТВАРИВАЊА ПУТНИЧКИХ ПРАВА У ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ (изворни научни рад), стр. 57-76, објављен у Зборнику радова Правног факултета Универзитета у Крагујевцу под називом „Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније“, Крагујевац, 2023, ISBN 978-86-7623-121-8. Рад је представљен на XIX Мајском саветовању под називом Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније, одржаном 19. маја 2023. године.
3. ПРАВНИ РЕЖИМ МЕНИЧНОГ ПОТРАЖИВАЊА ПРЕМА СТЕЧАЈНОМ ДУЖНИКУ (изворни научни рад), објављен у часопису Пословни изазови, 2024, стр. 177-198. ISSN 2956-2171. Рад је представљен на II конференцији из стечајног права у организацији Удружења за стечајно право, одржаној у Београду 7-8. јуна 2024. године.

Научна монографија под називом **АПСТРАКТНОСТ У ТРГОВИНСКИМ ПОСЛОВИМА ПРАВНО ЗАСНОВАНИМ НА АСИГНАЦИЈИ**, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2026, (ISBN 978-86-6132-256-3), 333. стране.

Учешће на другим научним скуповима (објављени краћи радови или сажетци М61-63):

1. *Основне промене у власничкој структури ваздушног превозника и њен одраз на стварна права* (пре свега, право својине) на ваздухопловима – у последњих тридесет година (1990-2020), стр. 19-21, објављено у књизи сажетака Транзиција и владавина права (ур. Софија Николић Попадић и др.). Рад је представљен на округлом столу Транзиција и владавина права одржаном у Београду, 12. маја 2022. године. Рад је доступан на адреси: <https://idn.org.rs/wp-content/uploads/2023/09/TRANZICIJA-I-VLADAVINA-PRAVA.pdf>.
2. *Одговорност у сфери туризма у време пандемије COVID-а 19*, стр. 11-13, објављено у књизи сажетака Србија и реформисање института одговорности 5 (уз. Хајрија Мујовић). Рад је представљен на округлом столу одржаном у организацији Института друштвених наука и Адвокатске коморе Војводине у Београду, 4. новембра 2022. године. Рад је доступан на адреси: <https://idn.org.rs/wp-content/uploads/2023/09/SRBIJA-I-REFORMISANJE-INSTITUTA-ODGOVORNOSTI-5.pdf>.
3. *Недостатак јасноће при одређивању појма и услова више силе у грађанском праву*, стр. 7-10, објављено у књизи сажетака Србија и реформисање института одговорности 6 (уз. Хајрија Мујовић). Рад је представљен на округлом столу одржаном у организацији

- Института друштвених наука и Адвокатске коморе Војводине у Београду, 3. новембра 2023. године. Рад је доступан на адреси: <https://idn.org.rs/wp-content/uploads/2023/11/SRBIA-I-REFORMISANJE-ODGOVORNOSTI-cir.pdf>.
4. *Србија у доба удаљене, замагљене и нејасне одговорности на тржишту (роба, услуга, новца и капитала) – да ли је доцкан за реформу?*, стр. 9-13, објављено у књизи сажетака Србија и реформисање института одговорности 7 (уз. Хајрија Мујовић). Рад је представљен на округлом столу одржаном у организацији Института друштвених наука и Адвокатске коморе Војводине у Београду, 1. новембра 2024. године. Рад је доступан на адреси: <https://idn.org.rs/wp-content/uploads/2024/10/Srbija-i-reformisanje-instituta-odgovornosti-7-cir.pdf>.
5. *Правна (не)освећеност загађења животне средине цивилном авијацијом*, стр. 9-11, објављено у књизи сажетака Актуелности медицинског права 6 – теорија, пракса и законодавство (ур. Хајрија Мујовић). Рад је представљен на округлом столу одржаном у организацији Института друштвених наука и Адвокатске коморе Војводине, у Београду, 11. априла 2025. године. Рад је доступан на адреси: <https://idn.org.rs/wp-content/uploads/2025/03/CIR-Knjiga-sazetaka-za-internet.pdf>.
6. *Одговорност продавца за евикцију у случајевима документарне испоруке*, стр. 16-19, објављено у књизи сажетака Србија и реформисање института одговорности 8 (уз. Хајрија Мујовић). Рад је представљен на округлом столу одржаном у организацији Института друштвених наука и Адвокатске коморе Војводине у Београду, 7. новембра 2025. године. Рад је доступан на адреси: <https://idn.org.rs/wp-content/uploads/2025/10/cir-za-sajt-KS.pdf>.

III ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА СТИЦАЊЕ ЗВАЊА РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ¹

А) *Општи услови* за стицање звања редовног професора, табела Правилник, чл. 13, табела Г1:

Испуњени услови за ванредног професора (кандидат је, већ, у том звању)

Обавезни услови за редовног професора:

- 1) Искуство у педагошком раду са студентма (кандидат Др. С. Јанковић је прошао сва нижа звања према редоследу наставничких звања на Правном факултету Универзитета у Београду од почев од 2012. године)
- 2) Позитивна оцена педагошког рада током целокупног протеклог изборног периода:²

- Трговинско право (предавања), шк. 2021/2022, просечна оцена 4,71
- Трговинско право (предавања), шк. 2022/2023, просечна оцена 4,67
- Трговинско право (предавања) 2023/2024, просечна оцена 4,52
- Трговинско право (предавања) 2024/2025, просечна оцена 4,78
- Трговинско право (предавања) 2025/2026, просечна оцена 4,57
- Саобраћајно право (предавања), шк. 2021/2022, просечна оцена 4,97
- Саобраћајно право (предавања), шк. 2022/2023, просечна оцена 5,00
- Саобраћајно право (предавања), шк. 2023/2024, просечна оцена 4,92
- Саобраћајно право (предавања), шк. 2024/2025, просечна оцена 4,74
- Трговинско право (вежбе), шк. 2021/2022, просечна оцена 4,70

¹ Редослед испуњености услова Комисија ће у овом Извештају одредити према редоследу какав је установљен у Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду – даље у тексту: Правилник, Гласник Универзитета у Београду, бр. 192/16, 195/16, 199/17, 203/18, 223/21 и 259/24), чл. 13, тач. Г, табела Г1 и табела Г2.

² Комисија ће у Извештају поднети студентску оцену кандидатског наставничког рада на Правном факултету Универзитета у Београду само за период у коме је кандидат био у звању ванредног професора, с обзиром да су се ранији изборни периоди, када је кандидат био у звању асистента и доцента разматрали у претходним извештајима који су комисије чиниле приликом кандидатског избора у досадашња звања, а што је претходно већ поднесено матичном факултету и Универзитету у Београду.

- Трговинско право (вежбе), шк. 2022/2023, просечна оцена 4,82
 - Трговинско право (вежбе), шк. 2023/2024, просечна оцена 4,45
 - Трговинско право (вежбе), шк. 2025/2026, просечна оцена 4,62
- 3) Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира: **Светислав Јанковић, „Бланко меница као средство обезбеђења потрошачког кредита“ (изворни научни рад), Анали Правног факултета Универзитета у Београду (категорија M23), 2/2024, доступан на адреси: <https://anali.rs/blanko-menica-kaao-sredstvo-obezbedjenja-potrosackog-kredita/>**
- 4) Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51: ***Social and legal position of migrant drivers in public road traffic* (изворни научни рад), коауторски рад са Ранком Сивиљем и Сањом Златановић (Светислав Јанковић је у раду наведен као први аутор), часопис Становништво (категорија M23, али се према наведеној норми у конкретном случају квалификује као M24), бр. 1/2025, доступан на адреси: <https://stnv.idn.org.rs/article/view/663>**
- 5) Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51:
1. **Правне последице поремећаја у путничком авио-саобраћају насталих услед COVID-19 (изворни научни рад), Право и привреда (M 51), 4/2021, (објављен 24. децембра 2021. године пошто је покренут и извршен избор у звање ванредног професора на Правном факултету Универзитета у Београду), доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/pravne-posledice-poremecaja-u-putnickom-avio-saobracaju-nastalih-usled-covid-19/>**
 2. **(Не)извесност цене путне карте у ваздушном саобраћају (изворни научни рад), Право и привреда (M51), 3/2022, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/neizvesnost-cene-putne-karte-u-vazdusnom-saobracaju/>**
 3. **Правна (не)основаност накнаде за одржавање банкарског текућег рачуна (изворни научни рад), Право и привреда (M51), 3/2023, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/pravna-neosnovanost-naknade-za-odrzavanje-bankarskog-tekuceg-racuna/>**
 4. **Правна природа „појачивача“ у одређеним трговинским услугама (изворни научни рад), Зборник радова Правног факултета у Новом Саду (M51), 4/2025, доступан на адреси: <https://zbornik.pf.uns.ac.rs/zbornici/2025/zbornik-vol-lix-4/pravna-priroda-pojacivaca-obaveza/>**
 5. **Одговорност ваздушног превозиоца за радње земаљског особља (прегледни научни рад), Право и привреда (M51), 4/2025, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/odgovornost-vazdusnog-prevozioca-za-radnje-zemaljskog-osoblja/>**
 6. **Одговорност ваздушног превозиоца према путнику у случају отмице ваздухоплова (изворни научни рад), Crimen (M51), 2/2026 (предато за објављивање).**
- 6) Цитираност од 10 хетеро цитата: Комисија је изабрала симболично 12 дела правне књижевности у којима су (једно или више) цитирана дела Др Светислава Јанковића:
1. Небојша Јовановић, „Општи основ уговорне одговорности у српском праву“, Право и привреда, 1/2020, фуснота 31 на страни 53 – рад: Светислав Јанковић,

- „Проблем одговорности јавне гараже за нестанак возила из гаражног простора“, Право и привреда, бр. 10–12/2011, 198–200-
2. Маша Мишковић, „Уговорна одговорност складиштара“, Право и привреда, 2/2020, фуснота 26 на страни 205 – рад: Светислав Јанковић, „Проблем одговорности јавне гараже за нестанак возила из гаражног простора“, Право и привреда, бр. 10–12/2011, 187-188.
 3. Сања Стојковић Златановић, „Радноправне импликације IV индустријске револуције и дигитализације рада – изазови нормирања и перспективе развоја“, Право и привреда, 1/2021, фуснота 17 на страни 8 рад: Светислав Јанковић, „Правни режим уговора о друмском превозу путника закљученог путем интернет платформе“, Право и привреда, бр. 7–9/2019, 397–398.
 4. Марио Рељановић, Јована Мисаиловић, „Радноправни положај дигиталних радника – искуства европских земаља“, Страни правни живот, 3/2021, фуснота 10 на страни 419 рад: Светислав Јанковић, „Правни режим уговора о друмском превозу путника закљученог путем интернет платформе“, Право и привреда, бр. 7–9/2019, 387.
 5. Ђорђе Перишић, „Такси превоз, интернет платформе и либерализација тржишта“, Зборник Правног факултета у Новом Саду, 4/2021, фуснота 5 на страни 1191 рад: Светислав Јанковић, „Правни режим уговора о друмском превозу путника закљученог путем интернет платформе“, Право и привреда, бр. 7–9/2019, 405.
 6. Милена Момчилов, Дигитализација менице и примена вештачке интелигенције у циљу модернизације меничног пословања“ у Изазови прилагођавања правног оквира технолошким променама у дигиталном друштву, Института за упоредно право, 2025, Београд, фуснота 16 и 21 на страни 232 и 233 – рад Светислав Јанковић, „Правни (бе)значај покрића код менице и чека“, Анали Правног факултета Универзитета у Београду, 3/2020.
 7. Милена Момчилов, „Уговор о сефу – проблем и значај одређења правне природе“, у: Зборник радова Право између стварања и тумачења, Источно Сарајево, 2023, радови који су цитирани: 1. Светислав Јанковић, „Превозиочево законско заложно право и нови Грађански законик Републике Србије“, Право и привреда, 4-6/2015; 2. Светислав Јанковић, „Проблем одговорности јавне гараже за нестанак возила из гаражног простора“, Право и привреда, бр. 10–12/2011
 8. Љубинка Ковачевић, Заснивање радног односа, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2021, фуснота 319 на страни 108, рад: Светислав Јанковић, „Правни положај возача у Uber систему превоза путника“, Право и привреда, 3/2020.
 9. Небојша Јовановић, *Саобраћајно право*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2024. У оквиру књиге је садржано 7 (седам) различитих радова др Светислава Јанковића (1. Ваздухопловно право, Правни факултет Универзитета у Београд, 2021, 2. Неограничена Одговорност превозиоца, Анали2/2018, 3. Неопходност правног уређења комбинованог превоза ствари у грађанском законик, Правни живот, 11/2016, 4. Одговорност железнице за закашњење у предаји робе, Право и привреда, 7-9/2016, 5. Одговорност ваздушног превозиоца за штете које путник претрпи услед оштећења здравља за време превоза, а које није узроковано незгодом на ваздухоплову, Право и привреда, 7-9/2013, 6. Одговорност за избор у уговорима у привреди, Право и привреда, 7-9/2017, 7. Опште ограничење одговорности у унутрашњој пловидби, Право и привреда, 7-9/2014.

10. Мирјана Радовић, *Трговински послови – de lege lata и de lege ferenda*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2022, цитирано дело: Светислав Јанковић, *Ваздухопловно право*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2021.
 11. Небојша Јовановић, Вук Радовић, Мирјана Радовић, *Трговинско право*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2020, 3 (три) хетероцитата следећих радова Др Светислав Јанковића (1. Одговорност железнице за закашњење у предаји робе, *Право и привреда*, 7-9/2016; 2. Опште ограничење одговорности у унутрашњој пловидби, *Право и привреда*, 7-9/2014; 3. Превозиочево законско заложно право и нови Грађански законик Републике Србије, *Право и привреда*, 4-6/2015)
 12. Ранко Совиљ, *Правни положај инвестиционих друштава на тржишту капитала*, Институт друштвених наука, Београд, 2023. Три рада Др Светислав Јанковића су цитирани: 1. *Ваздухопловно право*, Правни факултет Универзитета у Београд, 2021; 2. *Одговорност за избор у уговорима у привреди*, *Право и привреда*, 7-9/2017; 3. Приказ Закона о изменама и допунама Закона о инвестиционим фондовима, *Студентска ревија за привредно право*, 1/2011.
- 7) Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33:
1. **PERSONIFICATION OF THE SHIP – BETWEEN PERSONALITY, PROPERTY AND COMPANY. OLD RULES, NEW CONTEXT, AND VICE VERSA** (изворни научни рад), објављен у Зборнику радова чији су уредници Игор Милинковић, Бојан Влашки и Стојана Петровић, Vol. V број 5/2025, том II, Бања Лука, 2025, ISSN 3029-3529 (Online) ISSN 2831-1310 (Print), рад доступан на адреси: <https://mnsisc.pf.unibl.org/2025/svetislav-jankovic-personification-of-the-ship-between-personality-property-and-company-old-rules-new-context-and-vice-versa.pdf>, стр. 433-445 Рад је представљен на МЕЂУНАРОДНОМ НАУЧНОМ СКУПУ „ИЗАЗОВИ И ПЕРСПЕКТИВЕ РАЗВОЈА ПРАВНИХ СИСТЕМА У XXI ВИЈЕКУ”, одржаном 11. априла 2025. године у организацији Правног факултета Универзитета у Бањој Луци и Међународне катедре за биоетику у оквиру УН (М31)
 2. **CONFLICT OF STOPPAGE IN TRANSIT AND BILL OF LADING DISPOSAL** (изворни научни рад), стр. 69-88, објављен у: *Book of Proceedings of the 4th International Scientific Conference on Maritime Law, Split, 2023*, eds. Petra Amižić Jelovčić et alia, ISBN 978-953-8116-40-7. Рад је представљен на Четвртој међународној научној конференцији под називом *Modern Challenges of Marine Law* у организацији Правног факултета у Сплиту и Јадранског института ХАЗУ, од 13-14. априла 2023. године (М31 и М14)
 3. **LEGAL IMPACT OF THE NEW MODELS OF DOING BUSINESS LIKE UBER, AIRBNB AND BLOCKCHAIN ON GREEN ECONOMY** (изворни научни рад) (коауторски рад са Ранком Совиљем, у коме је Светислав Јанковић представљен као први коаутор). Рад је објављен као поглавље у монографији **LEGAL INSIGHTS INTO ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY** (научна категорија монографије је М14) (eds. Sanja Zlatanović Stojković et. alia) објављен од стране коиздавача Института друштвених наука у Београду, Универзитета Свети Ћирило и Методије у Скопљу и Института за социолошка, почитичка и правна истраживања у Скопљу, Београд, 2024, ISBN 978-86-7093-276-0, 112-129. Рад је представљен на: *International Scientific Conference entitled Sustainable Recovery in Post-Pandemic Era: Green Economy Challenges*, organized by Institute of Social Sciences, Belgrade, Institute for Sociological, Political and Juridical Research, Ss. Cyril and Methodius – University of Skopje and the International Labor

Organization (ILO). Конференција је одржана у Београду, 7-8. децембра 2021. године (М31 и М14).

- 8) Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини:
1. **НЕОПРАВДАНА УСКЛАЂЕНОСТ УГОВОРА О ОСИГУРАЊУ СА УГОВОРОМ О ПРЕВОЗУ СТВАРИ** (прегледни научни рад), стр. 117-133, објављен у Зборнику радова Правног факултета Универзитета у Крагујевцу под називом „Изазови и отворена питања услужног права“, том 2, ур. Драган Вујисић, Крагујевац, 2024, ISBN 978-86-7623-121-8. Рад је представљен на XX Мајском саветовању под називом Изазови и отворен апитања услужног права, одржаном 31. маја 2024. године у Крагујевцу.
 2. **ПРОЦЕДУРАЛНА НЕПОТПУНОСТ ОСТВАРИВАЊА ПУТНИЧКИХ ПРАВА У ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ** (изворни научни рад), стр. 57-76, објављен у Зборнику радова Правног факултета Универзитета у Крагујевцу под називом „Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније“, Крагујевац, 2023, ISBN 978-86-7623-121-8. Рад је представљен на XIX Мајском саветовању под називом Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније, одржаном 19. маја 2023. године.
 3. **ПРАВНИ РЕЖИМ МЕНИЧНОГ ПОТРАЖИВАЊА ПРЕМА СТЕЧАЈНОМ ДУЖНИКУ** (изворни научни рад), објављен у часопису Пословни изазови, 2024, стр. 177-198. ISSN 2956-2171. Рад је представљен на II конференцији из стечајног права у организацији Удружења за стечајно право, одржаној у Београду 7-8. јуна 2024. године.
 - 9) Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање:

Научна монографија под називом **АПСТРАКТНОСТ У ТРГОВИНСКИМ ПОСЛОВИМА ПРАВНО ЗАСНОВАНИМ НА АСИГНАЦИЈИ**, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2026, (ISBN 978-86-6132-256-3), 333. стране.

10) Резултати у развоју научно-наставног подмлатка:

1. Учешће у избору Ђорђа Перишића у звање виши асистент (2022. године) и учешће у избору у звање доцент (2026. године) на Правно факултету Универтитета Источно Сарајево (документација о именовању кандидата Др С. Јанковића у Комисију за избор је предата у прилог пријаве на конкурс)
2. Учешће у избору Др Ранко Совиља у звање научног сарадника (2018. године) и вишег научног сарадника на Институту друштвених наука (2023. године)

11) Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације:

1. Члан комисије за преглед и оцену и члан комисије за одбрану докторске дисертације Ђорђа Перишића - одбрана 03.11.2025. године, тема: „Уговор о превозу путника и пртљага у копненом саобраћају”.
2. Ментор при изради докторске дисертације Милене Момчилов под називом: „Правни режим меничног регреса“

Момчилов	Милена	2020-59	Правна природа уговора о сефу	12.10.2021.	Светислав Јанковић	Мирјана Радовић
Тодоровић	Петар	2020-67	Одговорност железничког	17.01.2022.	Светислав Јанковић	Небојша Јовановић

			превозиоца у случају транспортног кала			
Јовановић	Александар	2017-163	Одговорност бродара за закашњење у предаји робе	26.09.2022.	Светислав Јанковић	Небојша Јовановић
Стојановић	Марко	2020-324	Одговорност лица у збирној отпреми ствари	26.06.2023.	Светислав Јанковић	Вук Радовић
Црни	Коста	2021-202	Утицај bailment-а на угоститељску оставу у српском праву	12.07.2023.	Светислав Јанковић	Небојша Јовановић
Вуковић	Лука	2020-82	Правна природа криптовалута	25.09.2023.	Светислав Јанковић	Мирјана Радовић
Акерман	Сара	2021-263	Одговорност лица (продавца, отпремника, превозиоца) за саобразну испоруку робе употребом друмске гране превоза	17.06.2024.	Светислав Јанковић	Небојша Јовановић
Вељковић	Обрад	2022-181	Одговорност чартер превозиоца код превоза путника у случајевима поремећаја у превозу	10.05.2024.	Светислав Јанковић	Небојша Јовановић
Вуковић	Кристина	2023-6	Одговорност ваздушног превозиоца за грешке учињене употребом аутоматизације	27.10.2025.	Светислав Јанковић	Маша Мишковић

12) Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама: **укупно 21 чланство/менторство**

Презиме	Име	алтернативни индекс	тема	датум одбране	завршни рад ментор	први члан комисије
Ђелић Љубибратић	Гордана	2015-191	Спасавање на мору	25.09.2019.	Небојша Јовановић	Светислав Јанковић
Кесић	Никола	2019-185	Историјски развој права заједничке хаварије	01.07.2020.	Небојша Јовановић	Светислав Јанковић
Живковић	Весна	2020-5	Правна разматрања отпремништва, без одговорности	28.12.2021.	Небојша Јовановић	Светислав Јанковић

			уговорника			
Ђокић	Јована	2020-117	Престанак уговора о банкарском текућем рачуну	22.03.2022.	Мирјана Радовић	Светислав Јанковић
Милошевић	Тодор	2018-241	Значај ЦМР осигурања за заштиту корисника услуга друмског превоза	30.09.2022.	Наташа Петровић Томић	Светислав Јанковић
Будрак	Јелена	2020-52	Обавезе и одговорност банке код банкарске тајне	30.09.2022.	Мирјана Радовић	Светислав Јанковић
Милисављевић	Миона	2022-369	Државна помоћ привредним субјектима у пољопривреди	09.04.2024.	Небојша Јовановић	Светислав Јанковић
Полексић	Хелена	2022-23	Осигуране штете у карго осигурању	16.09.2024.	Наташа Петровић Томић	Светислав Јанковић
Бојовић	Мирјана	2023-280	Улога транспортног осигурања у међународном промету робе	06.11.2024.	Наташа Петровић Томић	Светислав Јанковић
Пелверовић	Бојан	2023-469	Битни елементи уговора о грађењу	14.11.2024.	Небојша Јовановић	Светислав Јанковић
Степановић	Дуња	2023-10	Уговор о купопродаји ваздухоплова	25.11.2024.	Небојша Јовановић	Светислав Јанковић
Симић	Николина	2024-47	Левериц у праву дигиталне имовине	27.04.2026.	Небојша Јовановић	Светислав Јанковић

Б) Изборни услови за стицање звања редовног професора, табела Правилник, чл. 13, табела Г2:

1. Стручно-професионални допринос:

- 1) Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству – **Др С. Јанковић је у периоду 2018-2025 члан редакције научног часописа Право и привреда**
- 2) Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа – **Др С. Јанковић је члан организационог одбора научног скупа који организује Институт друштвених наука под називом Србија и реформисање института одговорности 9 који ће се одржати 6. новембра 2026. године.**
- 3) Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама - **Др. С. Јанковић је био члан 21 Комисије за одбрану заврних радова на МАС и једне на ДАС.**
- 4) Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима – **Др. С. Јанковић је сарадник на пројекту Правног факултета Универзитета у Београду под називом Проблеми стварања, тумачења и примене права.**

2. Допринос академској и широј заједници:

- 1) Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира – Др С. Јанковић је члан Удружења правника у привреди Србије од 2011. године.
- 2) Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству – Др. С. Јанковић је на Правном факултету Универзитета у Београду био председник Комисије за планирање јавних набавки у периоду од новембра 2018. године до септембра 2025. године. Такође, био је члан Комисије за избор декана 2024. године, те Комисије за избор чланова Савета Правног факултета Универзитета у Београду (јун 2026. године), као и члан Савета Правног факултета Универзитета у Београду (мандатни период 2022-2026).
- 3) Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке – Др С. Јанковић је учествовао у извођењу припремне наставе за правосудни испит, те у дневном уводном курсу о праву енергетике у организацији Удружења правника у привреди Србије, одржаног на Правном факултету Универзитета у Београду (децембар 2025. године).

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству:

- 1) Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача – Др. С. Јанковић је учествовао у извођењу наставе на Географском факултету Универзитета у Београду – смер туризмологија на предмету Пословно право у периоду октобар 2021. године до децембар 2025. године.
- 2) Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа – Др С. Јанковић је члан Скупштине Удружења правника у привреди Србије од децембра 2012. године, а био је члан Надзорног одбора тог удружења за период 2018-2025. Др. С. Јанковић је изабран за судију Суда части при Привредној комори Србије за мандатни период 2026-2030.
- 3) Учешће у програмима размене наставника и студената – Др С. Јанковић је узео учешће у организацији и осмишљавању пријема двоје колега (током 2023. и 2026. године) у оквиру програма размене Еразмус, са Факултета за поморство Универзитета у Сплиту, а у оквиру наставе на предмету Саобраћајно право у летњем семестру треће године ОАС, на пословноправном смеру.

IV НАУЧНИ РАДОВИ – АНАЛИЗА³

РАДОВИ КАТЕГОРИЈЕ М51:

1. ПРАВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ПОРЕМЕТАЈА У ПУТНИЧКОМ АВНО-САОБРАЋАЈУ НАСТАЛИХ УСЛЕД COVID-19 (изворни научни рад), Право и привреда, 4/2021,

³ Напомена: Комисија ће разматрати само научне радове које је кандидат написао и објавио након избора у звање ванредног професора, с обзиром да су раније написани радови кандидата, већ, били предмет разматрања приликом писања извештаја за претходна звања.

(објављен 24. децембра 2021. године пошто је покренут и извршен избор у звање ванредног професора на Правном факултету Универзитета у Београду), доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/pravne-posledice-poremecaja-u-putnickom-avio-saobracaju-nastalih-usled-covid-19/>: Кандидат у овом раду разматра једну ванредну друштвену околност каква је корона вирус (који је почео да се шири крајем 2019. и почетком 2020. године на светском нивоу) и, нарочито утицај тог вируса на путнички ваздушни саобраћај. Наиме, неминовност је да таква околност услед епидемиолошких мера утиче на „затварање“ државних граница, односно на ограничење или чак забране кретања становништва изван граница сопствене (или затечене) државе. Како је авио-саобраћај по правилу и својој природи међународни, тако тај вирус непосредно утиче на распоред и, уопште, одвијање ваздушног саобраћаја. Аутор као основну поставља хипотезу о праву путника на пуни поврат износ цене путне карте коју је унапред платио авио-превозиоцу. Таквој тврдњи супротставља превозиочеву тежњу да се ослободи такве обавезе и да је супституише обавезом заменског (ваучерског) путовања у истој вредности код истог превозиоца када се за то услови стекну. У раду се посебно разматра превозиочев аргумент о правној квалификацији корона вируса као својеврсне „друштвене“ више силе, а за коју ваздушни превозилац не би требало да одговара. Међутим, аутор у раду наглашава разлику између правног режима класичне одговорности за смрт и телесну повреду путника (или, уопште, оштећење здравља) у односу на режим превозиочеве одговорности за поремећаје у саобраћају као што су отказивање, одлагање лета, претерано кашњење или ускраћивање укрцаја у ваздухоплов. Аутор правилно закључује да путник има право на пуну накнаду цене путне карте коју је обавезан да му плати превозилац, јер путнику није пружена очекивана, па и каузална чинидба за који је платио превозиоцу путем путне карте. Чињеница да је узрок отказивању лета „друштвена“ виша сила каква је корона вирус, не треба да утиче на промену, тачније умањење или чак искључење путничког права на ову врсту обештећења од превозиоца. Путник је слабија уговорна страна, својеврсни потрошач, а сам превоз као такав се није догодио, па према томе ни превозилац није има уобичајених трошкова око тога, а што би делимично оправдало могуће умањење путничког права.

2. (НЕ)ИЗВЕСНОСТ ЦЕНЕ ПУТНЕ КАРТЕ У ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ (изворни научни рад), Право и привреда, 3/2022, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/neizvesnost-cene-putne-karte-u-vazdusnom-saobracaju/>. У овом раду, аутор уочава једну правну недоследност а која се састоји у неизвесности у цени путне карте у ваздушном саобраћају. Таква недоследност се изражава по правилу у два своја вида. Прво, као променљивост цене на више у току само поступка куповине карте, у ужем смислу, или, пак до тренутка отпочињања превоза, односно до краја предпревозне фазе. У другом случају, неизвесност у цени путне карте се уочава када ваздушни превоз путника представља неодвојиви део уговора о организовању путовања у оквиру кога није тачно опредељено колико износ новца се плаћа („одлази“) на услугу превоза. Тада се, изворно и унапред утврђена накнада у уговору о организовању путовања, мења, управо, услед промене у цени превоза, а до које непосредно долази због текућих промена у цени нафте. У првом случају, када до повећања цене карте долази најчешће радом алгорита као рачунарског аутоматизованог механизма, аутор сматра да је путник доведен у заблуду и да такво повећање цене не би требало да буде обавезан да плати. Наиме, аутор правилно закључује да је путникова сагласност за закључење уговора о ваздушном превозу дата на понуду која је као битан састојак изразила цену путне карте и да је тако датом путниковом сагласношћу дошло до закључења уговора о превозу. Доцније, повећање цене путне карте за износ који обухвата евентуалне

оброке током лета или регистровани пртљаг не би смело да обавезује путника (осим ако он на то, такође, доцније не пристане), јер је настало као израз једностране превозиочеве воље која не за претходно закључени уговор обавезујуће дејство. Аутор разматра и превозиочеве аргументе који се састоје у томе да се по природи одређеног превоза (на одређеној дистанци или класи) одређене услуге подразумевају. Међутим, закључује се да, ипак, превозилац нема право на једностране измене уговора у том смислу, с обзиром на његово злоупотребљиво понашање које се састојало у претходном умањењу цене превоза како би се путник привукао да закључи уговор, а затим у неоправданом и једностраном повећању цене тог истог, претходно од стране путника, прихваћеног превоза. У погледу друге недоследности која настаје кроз уговор о организовању путовања, аутор сматра да такво повећање цене, иако неоправдано, има више правног утемељења с обзиром да је приликом закључивања основног и обухватног уговора о орг. путовања, путнику већ било стављено у изглед да је повећање из наведеног разлога могуће. Истина, ако би такво повећање цене било знатно (на пример, преко половине укупне цене туристичког аранжмана), онда би путник требало да има право на раскид уговора и повраћај датих новчаних средстава.

3. ПРАВНА (НЕ)ОСНОВАНOST НАКНАДЕ ЗА ОДРЖАВАЊЕ БАНКАРСКОГ ТЕКУЋЕГ РАЧУНА (изворни научни рад), Право и привреда, 3/2023, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/pravna-neosnovanost-naknade-za-odrzavanje-bankarskog-tekuceg-racuna/>. Аутор у овом раду на оригиналан начин разматра, тачније оспорава банчино право на накнаду за услугу одржавања банкарског текућег рачуна. Оспоравање се састоји у изношењу аргумената на страни корисника рачуна а који се свode на то да банка има право да се користи позитивним клијентовим салдом у кредитне сврхе (тзв. неправна остава новца на рачуну), а да у исти мах не плаћа пасивну каматну стопу на коришћење клијентовог новца. Са друге стране, када клијент жели да употреби свој новац путем банчине, посредничке услуге плаћања, тада банка у начелу има право да своју услугу наплати. При томе, уситњено посматрано таква услуга се састоји у раду службеника банке који непосредно извршава клијентов налог. Супротно томе, аутор правилно износи тврдњу да банка нема право на провизију за извршено плаћање, ако је оно учињено непосредно од стране самог клијента путем рачунарских апликација какве су *Net* и *M banking*. Аутор као основни разлог томе наводи чињеницу да је клијент у току таквог плаћања употребљавао свој рачунар или телефон, своје знање и своје време, те да није постојала непосредна услуга банкарског службеника, нити да је та услуга пружена у просторијама банке. Истина, клијент је такву услугу („сам себи“ пружио) уз помоћ рачунарског алгорита који је у својини банке, па би, делује, био оправдан делимично аргумент банке да ипак има право на, макар, умањену провизију за такву услугу. Међутим, аутор одлучно одбија такве банчине аргументе изражене у правној књижевности и пословној пракси, указујући да таквим алгоритмима (које истина сама плаћа) банка, заправо, сама себи доприноси умањењу трошкова у виду смањења броја запослених и смањења броја закупљених пословних просторија у којима би обављала банкарску праксу. Најзад, аутор у прилог оправданости своје хипотезе наводи примере других трговаца (продавац или пружалаца других услуга) који, управо, кроз *online* продаје и пружања услуга смањују цене својих производа / услуга, како би са једне стране привукли кориснике и купце, а са друге стране смањили трошкове радне снаге и других средстава рада.
4. ПРАВНА ПРИРОДА „ПОЈАЧИВАЧА“ У ОДРЕЂЕНИМ ТРГОВИНСКИМ УСЛУГАМА (изворни научни рад), Зборник радова Правног факултета у Новом Саду, 4/2025, доступан на адреси: <https://zbornik.pf.uns.ac.rs/zbornici/2025/zbornik->

vol-lix-4/pravna-priroda-pojacivaca-obaveza/. Аутор кроз рад, најпре, на оригиналан и тачан начин уводи у српску правну књижевност два нова израза која имају синтетички карактер на низ трговинскоправних послова. Прво, што је и тема рада, израз „појачивачи“ се обједињено посматра као уговорна одредба путем које се повећавају обавезе и последично одговорности појединих трговаца у њиховом правном пословању попут *del credere* одреднице у заступању, комисиону, отпреми, као и одреднице у превозу попут декларације пошилике или обезбеђене уредне испоруке, те врста контроле са гаранцијом и форфетинга. Друго, аутор уводи у правно терминологију израз „обједињавачи“, указујући на поједине правне послове коју у себи садрже обавезу трговца да пружи збирно сложену услугу („кључ у руке“, фиксна отпрема, организовање путовања) и да за јединствену накнаду практично „гарантује“ кориснику као трговац коме је обавеза само „појачана“. Разматрајући правну природу таквих „појачивача“, аутор полази од осигуравајуће основе коју у својој каузи такве уговорне одреднице имају, а затим разматра њихову алеаторну природу. Аутор полази од тога да су појачивачи изворно алеаторне природе, јер за једну страну чинидба је извесна (корисник услуге плаћа додатну накнаду за уношење такве клаузуле у уговор), док су за трговца неизвесно да ли ће се активирати обавеза – одговорност по *del credere* клаузули, или оној из контроле са гаранцијом и форфетинга. Истовремено, аутор поклања пажњу законском решењу да су такви „појачивачи“, заправо извор обавезе јемства трговца у том уговору, путем које он јемчи за испуњење обећане обавезе. Међутим, аутор са разлогом одступа од таквог става, указујући на различитост структуре и правних односа који постоје у случају јемства и „појачивача“. Најзад, разматрајући алеаторну природу појачивача, аутор прецизности ради чини поређење са каузалним условом, али уједно од њега са правом чини одступање указујући да остварење каузалног услова води ка унапред у самом уговору одређеној по врсти и обиму чинидби, док се то у тренутку закључења посла са алеаторном одредницом, ипак, не зна.

5. **ОДГОВОРНОСТ ВАЗДУШНОГ ПРЕВОЗИОЦА ЗА РАДЊЕ ЗЕМАЉСКОГ ОСОБЉА** (прегледни научни рад), Право и привреда, 4/2025, доступан на адреси: <https://pravoiprivreda.rs/odgovornost-vazdusnog-prevozioca-za-radnje-zemaljskog-osoblja/>. Аутор у раду разматра одговорност ваздушног превозиоца за своје помоћнике у виду аеродромског особља и особља контроле лета. Тему коју аутор обрађује је утолико занимљивија уколико се схвати да те врсте помоћника нису интегрални део превозиоца (попут, најчешће схватаног кабинског и летачког особља), већ представљају потпуно независне уговорнике и субјекте уопште који своју услугу пружају не само једном превозиоцу, већ свим превозиоцима који имају полетну или слетну тачку на територији држава на којој та лица послују. Иако сврставање у земаљско особље представља заједничку основу аеродромском и особљу контроле лета, аутор са правом чини њиховом разврставање. Разлог томе је императивно правило српског (али и међународног ваздухопловног) права према коме превозилац одговара за радње аеродромског особља као за своје сопствене, упркос чињеници да то особље у току истог часа опслужује већи број ваздухоплова који припадају различитим превозиоцима. Супротно, не постоји изричита одговорност превозиоца за радње особља контроле лета, али ни правило које уопште уређује грађанскоправну одговорност контроле лета. С обзиром да су у 21. веку службе контроле лета, по правилу, самостални привредни субјекти независни од државе, аутор предлаже да за грешке контроле лета а које су проузроковале ваздухопловну незгоду, не одговара ваздушни превозилац, већ сама та контрола лета. Као супсидијарно правило, аутор предлаже одговорност државе за грешку

- контроле лета, ако субјект који је представља није у могућности да одговара (пад у стечај, брисање из регистра привредних субјеката итд.).
6. **ОДГОВОРНОСТ ВАЗДУШНОГ ПРЕВОЗИОЦА ПРЕМА ПУТНИКУ У СЛУЧАЈУ ОТМИЦЕ ВАЗДУХОПЛОВА**, Crimen, 2/2026, прихваћено за објављивање. У овом раду, аутор разматра могућа супсидијарна правила грађанскоправне одговорности ваздушног превозиоца у случају отмице ваздухоплова. Како су правила о отмици ваздухоплова претежно (међународно)кривичне и управноправне природе, аутор, најпре, покушава да отмицу ваздухоплова подведе под тзв. ваздухопловну незгоду која је, иначе по међународном ваздухопловном праву, основни предуслов превозиочеве одговорности. Међутим, аутор наглашава да се такво закључивање не може до краја тачно спровести, јер су кроз историју учесталије биле отмице са „срећним крајем“, односно где као последица отмице није наступао пад авиона, или његово уништење на други начин (подметнутим експлозивом од стране отмичара). Напуштајући на кратко тезу о превозиочевј одговорности за отмицу, аутор у раду тачно уочава правило о одговорности државе за акте тероризма, како је свакако и отмица, те закључује да би према том правилу држава, неспорно, била увек одговорна за отмицу ваздухоплова. Међутим, на том месту у раду и након таквог закључка, аутор осветљава читав низ проблема такве „државне“ одговорности. Пре свега, неизвесно је која држава је одговорна (држава регистрације авиона, у којој авион отет или слетео након отмице, у којој су наступиле последице отмице, чији су путници држављани итд.). Затим, ако би се и утврдило која држава је одговорна за отмицу, онда би се ушло у друге правну недостатност садржану у неизвесности правног основа, границе и ослобођења од одговорности. Аутор посебно наглашава веома повољан основ и границу одговорности према путнику када одговара превозилац и прилично малу вероватноћу да би према таквом режиму путнику одговарала (иначе, по позитивном праву једино одговарна) држава. Отуда, аутор предлаже да се одговорност за отмицу уреди на једнообразан начин на међународном нивоу како би се превазишла правна непотпуност и партикуларизам постојећих режима. У таквом једнообразном режиму, аутор предлаже двостепени режим одговорности према путнику у случају отмице, а који би се састојао у потпуној, скоро апсолутној одговорности до одређеног износа (на пример 100 хиљада евра), и субјективној одговорности са доказаном тежом кривицом за штете које прелазе тај, првостепени износ.

РАД КАТЕГОРИЈЕ M23:

„Бланко меница као средство обезбеђења потрошачког кредита“ (изворни научни рад), **Анали Правног факултета Универзитета у Београду (катеорија M23), 2/2024**, доступан на адреси: <https://anali.rs/blanko-menica-kao-sredstvo-obezbedjenja-potrosackog-kredita/>. Аутор у раду износи основну хипотезу о обесмишљености употребе бланко менице као средства обезбеђења потрошачког кредита из разлога што се једно лице са једном (јединственом) имовином појављује као дужник по два правна основа за, суштински, један дуг из кредита. У раду се износи поставка по којој се за кредитну обавезу као средство обезбеђења даје потписана бланко меница коју ће кредитор попунити у случају да се дуговани износ кредита не врати како је уговорено. Међутим, управо у тој поставци аутор правилно уочава нелогичност која се састоји у томе што се кредитору кроз бланко меницу пружа могућност намирења према кориснику кредита који није вратио благовремено кредит. Нелогичност се састоји у томе што се том истом кориснику кредита, само преко другог правног основа (менице) банка као кредитор обраћа за повраћај кредита. Суштински, банка тиме није добила средство обезбеђења, јер јој се правни положај не

мења имајући у виду да се путем менице обраћа истом кориснику кредита. Како такав корисник кредита није успео својом једном, имовином да врати кредит, тако остају, практично, исте шансе да банка добије повраћај кредита путем менице. У том смислу, аутор правилно закључује да такав распоред односа делује као да је корисник кредита јемац саме себи путем бланко менице. Истина, меница у себи носи одлику промтног намирења у скраћеном извршном поступку, па се може само у том смислу сматрати да побољшава правни положај банке. У том смислу би могла да се сматра неком врсто обезбеђења. Додуше, само у процесноправном контексту, јер би се путем њене употребе само скратило време банчиног намирења (ако је оно, уопште, могуће, то јест ако корисник кредита има имовину). Такође, у том смислу, бланко меница се може сматрати само као својеврсна претња кориснику, да ће у случају да не врати кредит, бити на поједностављен и убрзан начин оптерећена његова, могуће, непокретна имовина, а коју он није желео да оптерећује због потрошачког кредита. Најзад, аутор закључује да би се бланко меница могла да сматра правим, личним, средством обезбеђења само ако би се на њој нашли потписи и других лица (регресних дужника на пример као својеврсних жираната за повраћај кредита), а не само корисника кредита.

РАД КАТЕГОРИЈЕ М24:

Social and legal position of migrant drivers in public road traffic (изворни научни рад), *Становништво*, 1/2025, коауторски рад са Ранком Совиљем и Сањом Златановић (Светислав Јанковић је у раду наведен као први аутор), доступан на адреси: <https://stnv.idn.org.rs/article/view/663>. У коауторском раду у коме је кандидат Др С. Јанковић наведен као први аутор, приказана је мултидисциплинарно у оквиру правне науке тема о возачима – мигрантима у јавном друмском саобраћају. Тема је обрађена из угла више грана права што је била и неопходност, имајући у вису сложеност појаве какву изазивају миграције становништва, радна ангажованост, као и очување јавног поретка једне државе. У том смислу, тема је обрађена из угла облигационог, трговинског, саобраћајног, компанијског и радног и социјалног права, како би се на примерен начин пружио увид читаоцу у такву појаву. У раду се, најпре, појмовно одређују мигранти, а затим јавни друмски саобраћај као и основни предуслови за његово сигурно и безбедно одвијање. Затим се указује на недовољност поступака контроле квалитета кадрова који долазе у својству миграната у Републику Србију. Оно се своди на радно оспособљавање за учешће у јавном друмском саобраћају само на превозилачке компаније, док држава узима минималног учешћа у контроли квалитета и провери знања и вештина. Управо у томе, аутор увиђа и истиче правни проблем који са састоји у неопходности јавних, од стране државе провера знања и вештина, а које су својствене правном одређењу јавног превозиоца (у било којој грани саобраћаја) као лица које има потребне дозволе стечене у управном поступку које гарантује сигурно и безбедно одвијање јавног саобраћаја. У раду се, свакако истиче, да је потребно омогућити слободно кретање и размену радне снаге, те да је потребно олакшати радноправни, односно статусноправни положај миграната као радника, у конкретном случају возача у јавном друмском саобраћају. Такође, истиче се да техничко-информациони напредак сам по себи олакшава уклопљеност таквих радника у домаћи саобраћајни систем. Међутим, аутор чврсто и правилно стоји на ставу да се, упркос таквим олакшавајућим околностима, ипак треба заштитити јавни поредак тако што ће се установити прецизна мерила обуке и провере стечених знања и вештина, а све у циљу осигурања што сигурнијег и безбеднијег јавног саобраћаја.

РАДОВИ СА МЕЂУНАРОДНИХ НАУЧНИХ СКУПОВА (М31):

1. **PERSONIFICATION OF THE SHIP – BETWEEN PERSONALITY, PROPERTY AND COMPANY. OLD RULES, NEW CONTEXT, AND VICE VERSA** (изворни

научни рад), објављен у Зборнику радова чији су уредници Игор Милинковић, Бојан Влашки и Стојана Петровић, Vol. V број 5/2025, том II, Бања Лука, 2025, ISSN 3029-3529 (Online) ISSN 2831-1310 (Print), рад доступан на адреси: <https://mnsisc.pf.unibl.org/2025/svetislav-jankovic-personification-of-the-ship-between-personality-property-and-company-old-rules-new-context-and-vice-versa.pdf>, стр. 433-445. Рад је представљен на МЕЂУНАРОДНОМ НАУЧНОМ СКУПУ „ИЗАЗОВИ И ПЕРСПЕКТИВЕ РАЗВОЈА ПРАВНИХ СИСТЕМА У XXI ВИЈЕКУ”, одржаном 11. априла 2025. године у организацији Правног факултета Универзитета у Бањој Луци и Међународне катедре за биоетику у оквиру УН (М31). У овом раду, аутор анализира правни положај брода из ретроспективног, садашњег и могућег, будућег аспекта пролазећи, при том, од анахроних установа „абандонирања“ брода, до савременијих попут глобалног ограничења одговорности путем оснивања фонда ограничене одговорности. У раду се покушава установити веза између правног положаја средњовековног брода са нововековним поимањем правног субјективитета привредног друштва, те положаја лица која имају такав брод или друштво у својини. Аутор у раду истиче једну веома важну одлику брода која се састоји у променљивости правног положаја у зависности да ли је брод у пловидби или само стоји у луци, чак ван луке. Узимајући у обзир такву разлику, аутор закључује да брод стиче одлике субјективитета када је у пловидби, односно пловидбеном подухвату, а доказ томе су последице које настају применом правила о привилегијама на броду, најпре, а затим и установе глобалног ограничења о одговорности. Супротно, док стоји, брод има положај обичне, истина правно конструисано, непокретне ствари. Међутим, док је у пловидби, одлике субјективитета су ограничене само на пловидбени контекст, односно на правне односе који у тој конкретној пловидби настају и односе се на брод. Како би се таква тврдња потврдила, аутор упоређује и мери правну снагу једноремено насталим пловидбеним потраживањима и ванпловидбеним (попут оних који су у сфери класичног грађанског права, на пример поделе заједничке имовине брачних партнера). Тако, ако би те две врсте потраживања у исти мах постојале, аутор закључује да јачу правну снагу имају пловидбена потраживања према броду која га својим постојањем, донекле, субјективизују (у смислу давања правног субјективитета). То не значи, према аутору, да ће се, на пример, права из заједничке брачне имовине (као и обезбеђујућа процесна средства) ускратити лицима која према броду имају само грађанскоправна потраживања, већ да постојање таквих класичних потраживања не доприноси субјективизацији брода, те да има мањи правни значај и још важније мању правну снагу у односу на пловидбена потраживања. Најзад, аутор сматра и правилно закључује да брод има изоловани и самостални правни положај у правном систему као таквом и да га у огољеној и основној варијанти не може угрозити чињеница да брод током „свог“ правног живота бива предмет других грађанскоправних, компанијсоправних, радноправних и управноправних односа.

2. **CONFLICT OF STOPPAGE IN TRANSIT AND BILL OF LADING DISPOSAL** (изворни научни рад), стр. 69-88, објављен у: Book of Proceedings of the 4th International Scientific Conference on Maritime Law, Split, 2023, eds. Petra Amižić Jelovčić et alia, ISBN 978-953-8116-40-7. Рад је представљен на Четвртој међународној научној конференцији под називом Modern Challenges of Marine Law у организацији Правног факултета у Сплиту и Јадранског института ХАЗУ, од 13-14. априла 2023. године (М14). У раду се разматра неусклађеност, односно како аутор још одређује сукоб продавчевог права на заустављање робе у превозу са правом савесног стицаоца теретнице да располаже са робом у току самог превоза. Истиче се на један врло прецизан начин недостатност која се састоји у нејасности и непотпуности правног уређења ситуације док је роба поводом које је издата теретница у превозном средству. Истовремено, аутор указује на

различитост правне нарави посматраних „сукобљених“ права. Продавчево право на заустављање робе је релативно, *inter partes*, право и везује е и примењује само према купцу за кога продавац оправдано посумња да неће испунити своју чинидбу на плаћање робе. Чак и када је контрола над робом прешла на примаоца (гледано из угла уговора о превозу), односно купца (из продајног посла), продавац ће своје релативно право на заустављање у превозу имати. Са друге стране, када прималац, чак и у току самог превоза и постојања претходно описаног продавчевог права, пренесе теретницу и сходно њој право на роби у превозу на треће савесно лице, тада долази до престанка продавчевог права на заустављање и настанка самосталног, готово апстрактног, права на располагање са робом представљеној у теретници. Аутор, управо такву двостепеност види као једно од могућих будућих решења описане неусклађености чиме би се решила правна неизвесност и непотпуност правног уређења у овој области. Међутим, аутор указује и на извесну ману таквог могућег модела решења описане неусклађености. Она се састоји у томе што самостално и апстрактно право из теретнице добија правну превагу, односно већу правну снагу у односу на продавчево право заустављања чак и у ситуацији када купац није платио цену (а располагао је теретницом ка савесном лицу). Аутор оправдано сматра такву ситуацију неправедном, с обзиром да се продавцу ускраћује право на заустављање управо ситуацији у којој би он могао да га користи, а која се састоји у купчевом неплаћању цене. Отуда, делује да је купац погођан двоструко ако не плати робу провобитном продавцу, а затим препрода робу док је у превозу примивши цену од трећег лица коме, затим, као обавезу и такве продаје преда теретницу коју оно стекне савесно. Међутим, аутор правилно закључује, да иако на први поглед заиста делује неправедно, да ову ситуацију не треба посматрати тако, изоловано из контекста, већ кроз ширу слику. Наиме, право заустављања у превозу је релативно право и усмерено је ка купцу-неплатиши цене, па се као такво и у случају већ описаног престанка тог права, продавац ипак не лишава облигационоправних могућности накнаде штете од таквог купца. Истовремено, право располагања робом из теретнице је самостално и за уговор неvezано право, већ проистиче из саме теретнице, па би било тржишно неприкладно везивати теретницу за контекст уговора из кога је изворно настала и тако онемогућавати поморску трговину.

3. **LEGAL IMPACT OF THE NEW MODELS OF DOING BUSINESS LIKE UBER, AIRBNB AND BLOCKCHAIN ON GREEN ECONOMY** (изворни научни рад) (коауторски рад са Ранком Совиљем, у коме је Светислав Јанковић представљен као први коаутор). Рад је објављен као поглавље у монографији **LEGAL INSIGHTS INTO ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY** (научна категорија монографије је M14) (eds. Sanja Zlatanović Stojković et. alia) објављен од стране коиздавача Института друштвених наука у Београду, Универзитета Свети Ћирило и Методије у Скопљу и Института за социолошка, политичка и правна истраживања у Скопљу, Београд, 2024, ISBN 978-86-7093-276-0, 112-129. Рад је представљен на: International Scientific Conference entitled Sustainable Recovery in Post-Pandemic Era: Green Economy Challenges, organized by Institute of Social Sciences, Belgrade, Institute for Sociological, Political and Juridical Research, Ss. Cyril and Methodius – University of Skopje and the International Labor Organization (ILO). Конференција је одржана у Београду, 7-8. децембра 2021. године (M31 и M14). Кандидат Др С. Јанковић је у овом раду наведен као први коаутор и рад представља изворни научни чланак највише категорије M14, а у овом реферату се користи се као M31 (сходно члану 9. Правилника). У раду је као хипотеза предочена веза између тзв. зелене економије и нових модела пословања у делатностима превоза, туризма и финансија, уопште. Установљено је да постоји правна и економска веза, штавише утицај таквих нових модела пословања на зелену економију, односно на очување и заштиту животне средине. У најкраћем, тај утицај се своди на

рационализацију потрошње, тачније на њено смањење употребом нових модела пословања. Тако, узевши за пример Убер као нови модел пословања у превозу, долази се до закључка да се смањује употреба саобраћајних средстава како у јавном, тако и у приватном саобраћају, јер се законима економије дељења смањује потреба за непродуктивним држањем (тачније, задржавањем) превозних средстава. Таква умањена потражња сама по себи утиче на смањење загађења животне средине. Но, апстрахујући такве економско-физичке законе, у реду се истиче проблем правног уређења и својеврсне мисије будућих прописа којима би се такви модели пословања подстакли у коришћењу. Делује, што аутор правилно закључује, да постојећи прописи штите постојеће стање и својеврсно противконкурентно ограничење, па чак и искључење могућности уласка у одређену привредну грану. Стога, као коначни закључак, аутор истиче неопходност стварања правног уређења заснованог на научним истраживањима очувања животне средине, те унапређења потрошачког и уопште правног положаја како лица корисника роба и услуга, тако и пружалаца и снабдевача. Најзад, у раду се указује на корисност раширене употребе интернет платформе као својеврсних аутоматизованих, на бази вештачке интелигенције утемељених, механизма путем којих долази до лакшег и такоређи доступнијег протока информација и решавања тзв. асиметрије информација која на тржишту постоји управо у овим, посматраним, областима. Тек након такво „зеленог“ уласка у грану и релативно погоданог почетног правног уређења, стичу се услови за ближе одређење правне природе таквих појава, посматрајући их и одабирајући између низа сродних, али различитих установа – од посредовања, превоза, плаћања, оставе итд.

РАДОВИ СА ДОМАЋИХ НАУЧНИХ КОНФЕРЕНЦИЈА (М61):

- 1. НЕОПРАВДАНА УСКЛАЂЕНОСТ УГОВОРА О ОСИГУРАЊУ СА УГОВОРМ О ПРЕВОЗУ СТВАРИ** (прегледни научни рад), стр. 117-133, објављен у Зборнику радова Правног факултета Универзитета у Крагујевцу под називом „Изазови и отворена питања услужног права“, том 2, ур. Драган Вујисић, Крагујевац, 2024, ISBN 978-86-7623-121-8. Рад је представљен на XX Мајском саветовању под називом Изазови и отворена питања услужног права, одржаном 31. маја 2024. године у Крагујевцу. Аутор у раду указује на усклађеност, тачније праћење режима осигурања робе у превозу са режимом превозничке одговорности. Иако, на први поглед, а што би несумњиво и требало да буде, осигурање робе у превозу има сврху да употпуни заштиту корисника превоза када се нису испунили услови за превозничку одговорност, у стварности се, ипак, мање или више режим осигурања своди на режим превозничке одговорности. Наиме, осигурањем робе се она штити од ризика који могу да настану у превозу, али је у пословној пракси осигуравајућих друштава почела да бива приметна тенденција да се не покривају они ризици превоза за које ни сам превозилац не одговара (превоз живих животиња, отвореним колима, у неадекватној амбалажи итд.). Аутор истиче да је таква пословна пракса осигуравајућих друштава пословно, свакако, оправдана, јер таква привредна друштва теже да послују на нивоу одрживог економског раста, односно да не постану презадужена. Сходно томе, она бирају ризике који ће осигурањем покрити, а који ће се преклапати са случајевима у којима и сам превозилац одговара. Кориснику је то погодно, јер ће процедурално и временски посматрано, лакше остварити своје право на накнаду, а осигуравајућем друштву је лакше, јер ће се тако, тачније након тога, персонално суброгирати у корисникову личност и, доцније обештетити од превозилаца (у мери могућег). Међутим, управо на том месту аутор правилно указује на концептуалну неправедност осигурања робе у превозу, која би по својој природи као сваки уговор о осигурању да буде алеаторно, односно да је унапред неизвесан настанак и обим чинидбе осигуравајућег друштва. Делује да осигуравачи, управо да би избегли такву алеаторност избором ризика и усклађеног подешавања са режимом

превозничке одговорности, утичу на неправедно побољшање сопственог положаја у односу на корисницима. Према томе, аутор и закључује да би само осигурање од одговорности требало да прати режим превозиоачеве одговорности, а не и осигурање ствари у превозу (карго осигурање) које би требало да има независан правни живот од превозиоачеве одговорности.

2. **ПРОЦЕДУРАЛНА НЕПОТПУНОСТ ОСТВАРИВАЊА ПУТНИЧКИХ ПРАВА У ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ** (изворни научни рад), стр. 57-76, објављен у Зборнику радова Правног факултета Универзитета у Крагујевцу под називом „Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније“, Крагујевац, 2023, ISBN 978-86-7623-121-8. Рад је представљен на XIX Мајском саветовању под називом Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније, одржаном 19. маја 2023. године. У раду се на јасан начин приказује непотпуност и постојећа неправедност правног уређења остварења путничких права у ваздушном саобраћају. Анализирајући постојећу пословну и судску праксу, аутор уочава да су путници невољни да улазе у дуготрајне и скупе спорове са превозиоцима, јер им је неисплативо скупо парничење ради остваривања релативно мањих накнада од превозилаца. У исти мах, пословна пракса ваздушних превозилаца је таква да не постоји воља ка промтном обештећењу путника осим у симболично малим износима и у уском броју типизираних случајева. Анализирајући постојеће законодавство, аутор истиче да је колективна заштита путника скоро па непостојећа, а индивидуална је сведена на путнику као лаику сложени управни поступак. Како би се побољшао путников положај, те се употпунило правно уређење у овој области, аутор закључује да су неопходне најмање три промене у постојећем правном систему. Прво и најважније, да се правно уреди врло кратак рок парничног поступка у споровима мале вредности са потрошачком димензијом, како би се и путницима у цивилном ваздухопловству омогућило да остваре своја права на примерен начин. При томе, такав рок би требало да буде по својој природи императиван. Друго, да управни поступак за остварење путничких права буде уређен тако да као одлучиоци могу да учествују само стручна, тачније обучена лица која ће разумети динамику и природу делатности цивилног ваздухопловства. Најзад, у том смеру размишљања је аутора и трећа идеја о омогућавању потрошачких арбитража у овој области, како би се управо лицима која имају знатно већа знања од просечног грађанскоправног судије у пољу цивилног ваздухопловства омогућило да одлучују у путничким-потрошачким споровима. На тај начин би се, према ауторовом схватању постигла усклађеност између материјалног права које путник и у тренутном стању прописа има, и процесног које ће му омогућити, управо, конкретизацију, артикулацију тог материјалног права кроз олакшано, убрзано и, реју, уопште остваривање путничког права.

3. **ПРАВНИ РЕЖИМ МЕНИЧНОГ ПОТРАЖИВАЊА ПРЕМА СТЕЧАЈНОМ ДУЖНИКУ** (изворни научни рад), објављен у часопису Пословни изазови, 2024, стр. 177-198. ISSN 2956-2171. Рад је представљен на II конференцији из стечајног права у организацији Удружења за стечајно право, одржаној у Београду 7-8. јуна 2024. године. У раду се разматра правни положај менице у стечају, тачније меничног повериоца који има потраживање према стечајном дужнику, а да је при томе субјект који је у стању стечаја претходно потписао меницу као дужник (главни или регресни). Како меница по својој сврси има, најпре, обезбеђујућу улогу, тако би она, према аутору, требало да буде прихваћена у стечају као средство обезбеђења. Истина, она јесте средство обезбеђења, али је лично, а не стварноправно средство обезбеђења, па према томе начелно не испуњава услове да буде сврстана у различно право у стечају. Такав правни исход аутор истиче као неправедан и, чак, обмањујући за меничног повериоца који је био уверења да имајући меницу има средство обезбеђења, а да се тренутком пада у стечај меничног обвезника, меница више не може сматрати обезбеђеним правом, већ само хирограферним у стечајној номенклатури права. Имајући то у виду, аутор покушава да пружи евентуално тумачење меничног права као различног у стечају

путем екстензивног тумачења правила да се различним правом квалификује и право на принудно намирење које је стечено одговарајуће време пре отварања стечајног поступка над стечајним дужником (најчешће 60 дана). Такву могућност аутор уочава посебно у случају тзв. регистрованих меница у уписнику централне банке које заиста могу да по одликама буду подударне са правом на принудно намирење које је благовремено стечено на одговарајући извешан начин (уписом у одређени регистар). Међутим, како аутор правилно истиче, такво менично и доцније различно право би остало „голо“, јер за разлику од других различитих права не би имало предмет, основу, имовину уопште за коју би могло да се веже и примени. Отуда, у раду се предлаже да се таквом меничном и могуће у будућности, различном праву обезбеди реална основа за коју ће се везати. У том смислу, сврсисходно би било да банка пошто је меница регистрована блокира износ дужникових средстава који су истоветни оним уписаним у меници. Истина, то би могло да произведе негативну последицу да се за једну меницу вишекратно блокира износ истих средстава код различитих меничних дужника. Због тога је решење, предлаже аутор, да се такво различно право поистовети са меничним само према једном меничном дужнику, приликом регистрације и одређивања тог лица које улази у стечајни поступак.

Научна монографија под називом **АПСТРАКТНОСТ У ТРГОВИНСКИМ ПОСЛОВИМА ПРАВНО ЗАСНОВАНИМ НА АСИГНАЦИЈИ**, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2026, (ISBN 978-86-6132-256-3), 333. стране.

Научна монографија кандидата Др Светислав Јанковића је написана на 333. стране употребом бројне и врло квалитетне литературе на српском, немачком и енглеском језику, те проучавањем, такође, бројне судске праксе. Основна хипотеза коју аутор у монографији излаже и разматра се састоји у тврдњи да постоји апстрактно дејство у трговинским пословима који су правно засновани у асигнацији. Иако на први поглед таква хипотеза делује скоро па невероватно, јер се о таквом синтетичком прожимању трговинскоправних послова није писало у домаћој, али и страном јавној књижевности. Управо, одсуство на појмовном, идејном нивоу таквог схватања указује на научну смелост кандидата Др С. Јанковића да се са таквом, неистраженом, темом ухвати у коштац. Написана монографија представља доказ успешности истраживачког рада и ставова кандидата Др С. Јанковића, јер кроз јасан, приступачан језички стил објашњава врло сложене правне појаве.

Монографија је подељена у две веће целине – на општи и посебни део. У општем делу, аутор разматра асигнацију и апстрактност у трговинском праву (надовезујући се свакако на основу у грађанском праву). Нарочити значај се придаје правној улози упућеника, односно асигната који, након прихвата упутиоцевог упута улази у својеврсну апстрактну и самосталну правну позицију, независну у односу на све друге пред и пост-асигнационе правне односе, бивајући тако правно усредсређен на асигнатара. У посебном делу, аутор заправо разрађује подражени положај асигната у различитим трговинскоправним пословима укључујући трансфер одобрења, акредитив, банкарску гаранцију, меницу и чек. При томе, своју хипотезу подређује строгом научном и стручном мерилу, па истиче да се у неким пословима она у целисти потврђује, а неким не. Тако, у случају трансфера одобрења, аутор истиче да не постоји потпуна апстрактност банчног положаја и обавезе према примаоцу уплате, иако је читава конструкција правног посла скоро истоветна оној у асигнацији, али и у свим осталим посматраним трговинскоправним пословима правно заснованим на асигнацији. Такву, унеколико несамосталну позицију банке пружаоца платне услуге, банка има захваљујући чињеници да се примаоцу плаћања није лично обавезала, већ да се обавезујући само платиоцу, практично само посредно обавезала и примаоцу плаћања. Имајући то у виду, то значи да банка неће извршити исплату ако на рачуну платиоца у том тренутку нема новчаних средстава. Како се таква плаћања врше у скоро једном тренутку, односно у врло кратком периоду, практично је не приметан прелаз банке из такве позиције у ону где збиља има обавезу према примаоцу. Управо тренутак када прихвати платиоцев налог (а који прихвата тек када утврди да су задовољени услови за извршење плаћања), може се сматрати делимичним апстраховањем

положаја банке у односу на платиоца, јер он више ни правно а ни економски не може утицати на извршење плаћања. Истина, што аутор посебно наглашава, и даље не долази до установљења обавезе банке према примаоцу плаћања, већ он вршећи плаћање према њему то чини, заправо, због своје обавезе према платиоцу. Слично је и са положајем банке трасат у чеку према коме не настаје чековна обавеза према чековном поверицу, већ остаје на нивоу предчековног уговора о чеку са трасантом банчина обавеза према трасанту, а не и према ремитенту (и доцнијем имаоцу чека) да га исплати.

Са друге стране, у осталим посматраним трговинским пословима, аутор долази до закључка о потпуној апстрактности и самосталности обавезе према кориснику, примаоцу плаћања. То је видљиво по обавези акредитивне банке, банке гаранта и акцептанта који су, асигнационо посматрано, прихвативши налог, заправо се у том тренутку самостално и скоро ванконтекстно обавезали према поверицу из тих послова. Потврду томе аутор налази у чињеници да се околности и уопште правне чињенице из правних послова који су претходили овде разматраним пословима, не могу употребити прилико примене и остварења права која је апстрактно и изоловано остварило од њих.

Посебан допринос у монографији аутор пружа кроз разматрање могућег одложеног правног дејства конкретног правног посла базираног на асигнацији у односу на основни, посао који је претходио том послу. У том смислу, аутор на обједињавајући, синтетички начин објашњава правно дејство употребе неког од посматраних у овом раду апстрактних трговинскоправних послова на испуњење основног посла. Тако, долази до закључка да отварањем (издавањем) акредитива или, на пример, менице (као и осталих на асигнацији заснованих послова), неће доћи до суспензије повериочевих права по основном послу. Чињеницом што је продавац из основног посла постао уједно и менични поверилац за исти, коинцидирани износ новца-цене, не значи да му је ускраћено да своје право на наплату цене оствари преко правног основа уговора о продаји. Истоветно, и обрнуто, дужник из основног посла се не може спречити да своју обавезу из основног посла изврши. Међутим, управо на том месту аутор указује на апстрактност, тачније апстрактно дејство по правилу менице, када ће, упркос дужниковом испуњењу из основног посла, доћи до опстанка меничне обавезе према савесном меничном стицаоцу. Аутор кроз монографију правилно и упорно подсећа на сврху трговинских послова који су засновани на асигнацији а која се састоји у посебно начину испуњења обавезе из основног посла. Једноставније речено, асигнатовим испуњењем обавезе према асигнатару долази до гашења свих преадсигнационих односа. Управо такво дејство има и испуњење обавезе акредитивне банке, односно акцептанта код менице.

Најзад, у монографији аутор користи препознатљиви језички стил и кроз етимологију речи указује на суштину и тежиште одређеног правног појма. Тако је у случају трасиране менице, која се одомаћено назива још и трата или вучена, аутор закључио да је она настала од латинске речи *trahere* која у дословном преводу значи вући, а што у структури менице значи да трасант вуче своју обавезу на трасата. У том смеру размишљајући, аутор закључује да реч апстрактност долази управо од сложенице предлога *ab* и глагола *trahere* што у дословном преводу значи одвући, при чему се таква обавеза одвлачи од изворног њеног носиоца и привлачи новом носиоцу у виду акредитивне банке или акцептанта. Сходно томе, аутор исправно закључује да се изворна, пред-асигнациона, акредитивна, менична обавеза апстраховала од своје основе и постала правно независна, самостална у правном облику менице, акредитива (те других анализираних послова). Речју апстрактна, а што значи у правном смислу да на њену примену и остварење не могу да утичу околности из изворних, односно претходних послова.

V ОЦЕНА ИСПУЊЕНОСТИ ПРОПИСАНИХ УСЛОВА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Ванредни професор др Светислав Јанковић, као кандидат на овом конкурс, испуњава све услове за избор у звање редовног професора прописане чланом 13 Правилника о минималним условима за избор у звање наставника на Универзитету у Београду („Гласник

Универзитета у Београду“ бр. 192/16, 195/16, 199/17, 203/18 и 223/21). Отуда се у овом делу износе подаци о испуњености општих, обавезних и изборних услова за избор у звање ванредног професора.

1) *Општи услов* се састоји у испуњености услова за избор у звање ванредног професора, а они су приказани у трећем делу овог извештаја. С обзиром да је кандидат већ у звању ванредног професора на нашем факултету, испуњеност овог услова није потребно оцењивати у овом извештају, јер је то оцењено кад је био биран у његово садаше звање.

2) *Обавезни услови* су: 1. Искуство у педагошком раду са студентима. 2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода. 3. Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. 4. Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51. 5. Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51. 6. Цитираност од 10 хетеро цитата. 7. Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије M31 или M33. 8. Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије M61 или M63. 9. Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање. 10. Резултати у развоју научнонаставног подмлатка. 11. Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације. 12. Учесће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама.

Кандидат испуњава *обавезне услове* за избор у звање редовног професора знатно боље него што је прописано. Он има дугогодишње педагошко искуство у раду са студентима, јер води вежбе још од 2012. године, кад је изабран за асистента на Пословноправној ужој научној области. Предавачко искуство почиње да стиче од 2017. године кад је изабран у звање доцента, јер од тада учествује у предавањима на Трговинском праву и Саобраћајном праву са осталим наставницима који раде на тим предметима. Позитивна оцена његовог рада са студентима је неспорна, јер је све време у њиховим анкетама добијао одличне просечне оцене. Осим тога, он је био ментор и члан у више комисија за израду и одбрану мастер радова, а тренутно је ментор једном докторанту, као и што је био члан комисије за одбрану доктората (вид. део III овог извештаја). Што се тиче објављених радова у високорангираним часописима, односно зборницима, др Светислав Јанковић, такође, одлично испуњава прописани услов (вид. део III овог извештаја – „Објављени радови“). Он је објавио више него што је Правилником прописано као минималан услов у свакој од прописаних категорија часописа и зборника радова. Кандидат ваљано испуњава и услов оригиналног стручног остварења, односно учешћа у пројекту, јер је све време у звању ванредног професора учествовао у низу пројеката, као и што учествује у текућем у пројекту „Проблеми стварања, тумачења и примене права“ Правног факултета Универзитета у Београду. Што се тиче хетеро цитата, проф. С. Јанковић има више десетина таквих цитата, а у трећем делу овог извештаја наведено је њих 13. Кандидат испуњава услов рада са научноистраживачким подмлатком, јер је био члан више комисија за избор у звање асистента и доцента, како је то приказано у трећем делу овог извештаја. Најзад, др Светислав Јанковић испуњава и последњи прописани обавезни услов, а то је објављена монографија у звању ванредног професора. Његова монографија „Апстрактност у трговинским пословима правно заснованим на асигнацији“ из 2026. године од 333 стране значајно је научно остварење које су врло повољно оценила четири уважена рецензента, а то су редовни професори др Мирко Васиљевић, Небојша Јовановић, Атила Дудах и Драган Вујисић.

Кандидат испуњава сва три минимална *изборна услова*, иако је довољно да испуни два, и то више него што је потребно. Наиме, његов стручно-професионални допринос, допринос академској и широј заједници и сарадња са другом установама и организацијама јасно и детаљно је приказана у трећем делу овог извештаја.

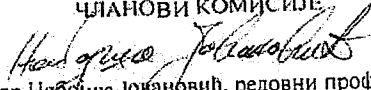
VI МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

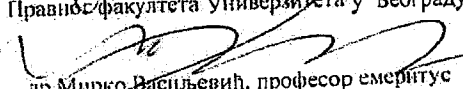
Из претходних делова овог извештаја недвосмислено произлази да кандидат ванредни професор др Светислав Јановић ваљано испуњава све услове прописане за избор у звање редовног професора за Пословноправну ужу научну област на предметима Трговинско право, као опште обавезном предмету, и Саобраћајно право, као предмету обавезном на Пословноправном смеру. Реч је о врло ученом правнику, који вредно и доследно испуњава своје наставне и научне обавезе. Кандидат није уско специјализован за једну област пословног права, већ се њиме свестрано бави, што је показао својом последњом монографијом под насловом „Апстрактност у трговинским пословима правно заснованим на асигнацији“. У њој је показао способност да се бави најсложенијим питањима и проблемима у трговинском праву, те да за њих пружи ваљане и правно-логички засноване одговоре и решења. Због тога је реч о изворној монографији, која несумњиво јесте допринос постојећој српској правној мисли, и то не само научној, већ и правно филозофској мисли. Ваља посебно истаћи његов самопрегоран рад са студентима не само у настави, него и ван ње, због чега је један од њихових омиљених наставника. Кад свему реченом о кандидату и његовом научном раду додају његове личне особине, као што је доброта, благонравност, непоткупљивост, искреност и марљивост. Комисија закључује да је реч правнику који свакако заслужује да постане редован професор Правног факултета Универзитета у Београду.

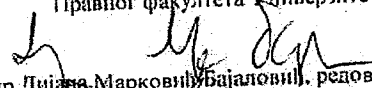
Због свега реченог у овом извештају Комисија на овом конкурсима сматра да је за Правни факултет у част да му кандидат постане редовни професор. Отуда јој је драго и чини јој посебну част и задовољство да упути предлог Изборном већу Факултета да ванредног професора др Светислава Јанковића, као кандидата на конкурс, предложи Универзитету у Београду да га изабере у звање редовног професора на Правном факултету Универзитета у Београду за Пословноправну ужу научну област на предметима Трговинско право и Саобраћајно право.

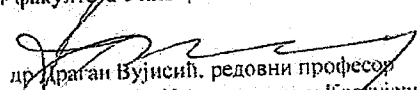
У Београду, 8. септембар 2026. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Небојша Јовановић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

др Мирко Васиљевић, професор емеритус
Правног факултета Универзитета у Београду

др Дијана Марковић Бајаловић, редовна професорица
Правног факултета Универзитета Унион у Београду

др Драган Вујић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу

др Вук Радовић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду